

ԴՈԿՏ. ԳՐ. ԲԱՄԲՈՒԿՋՅԱՆԻ ԶԵԿՈՒՑՈՒՄԸ ՌՈՒՄԵՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՌԵՍՊՈՒԲԼԻԿԱՅԻ ԱԿԱԴԵՄԻԱՅԻ ԲԺՇԿԱԿԱՆ ԲԱԺԱՆՄՈՒՆՔԻՆ ՄԵՋ

Ռումեն ժողովրդական Ռեսպուբլիկայի Ակադեմիայի բժշկական բաժանմունքի վերջին նստաշրջանի 1954 հունվար 25-ի նիստին մեջ, դոկտ. Գ. Բամբուկջյան, Բուխարեստի «Պրոֆ.-դոկտ. Վիկտոր Պապեշ» հաստատության գիտական հետազոտությանց բաժանմունքի տնօրենը, բժշկիկներու կատարելագործման ու մասնագիտացման հաստատություններն գնահատելու համար պրոֆ.-դոկտ. Սկարլատ Լոնկինի հետ միասին զեկուցում մը ներկայացուց հետևյալ խորագրով. «Վերքերու սպիացումը արյան գնդիկներու շաղախի (փաստա դե հեմատի) դարմանումով»:

Այս զեկուցումը կհիմնվի կլինիկային, փորձնական ու լաբորատորիական ուսումնասիրությանց վրա և ունի գործնական ու տեսական կարևորություն մը:

Անոր գործնական կարևորությունը ապացուցվեցավ ծավալուն և խոր աշխատքներու (Յ-րդ աստիճանի) և սպիացումի ձգտում չունեցող խրոնիկ վեղերու (ulcère) պարագաներով, որոնք վերոհիշյալ մեթոդներով դարմանված, ապշեցուցիչ հետևանքներ ունեցան թե՛ բուժման արագության և թե՛ դադարիտական տեսակետով:

Անոր տեսական կարևորությունը կկայանա ալ իրողության մեջ, որ հեղինակներուն հետազոտությունները երևան հանեցին միկրոսկոպիական ուսումնասիրություններով, կեղավորման մեջ գտնվող, վերամաշակային (épithelial) բջիջներու ծագումը, առանց վերամաշակային մնացուկներու հետ-

քի, առանձին կարևորություն ունեցող իրողություն մը, որ ցույց կուտա, թե արյան գնդիկներու շաղախի ազդեցության տակ, պատրաստված Մոսկվայի արյունաբանության (hématologie) հաստատության ցույց տված մեթոդի համաձայն, բջիջներ կդոյանան կենդանի անբջիջ նյութին: Այս փորձերը անգամ մը ևս կուզան հաստատելու սովորական գիտնական Օլգա Բորիսովնա Լեպչինսկայայի ալ ըմբռնումը, որ հիմնովին շախջախեց հետադեմ վիրխովիզմը:

Ռումեն ժողովրդական Ռեսպուբլիկայի բժշկական բաժանմունքի քարտուղարությունը հայտնեց իր հավանությունը գործածված տեխնիկական մեթոդներու և ձեռք բերված արդյունքներու մասին, շնորհավորելով ու հորդորելով դանոնը շարունակելու այս հետազոտությունները:

Միաժամանակ կհանձնարարե գործնական բժշկական մարմինն գործածել հեղինակներուն ցույց տված և ստուգած մեթոդը վերքերու տարբեր պարագաներու մեջ, թե՛ անոնց տարածման և խորության, ինչպես նաև մարմնի վրա տեղավորվելու մասին, բայց և նկատի ունենալով հիվանդի տարիքը, սեռը, ընդհանուր վիճակը և այլն:

Փորձնական ուսումնասիրությունը կկրացնեն կլինիկական մասը:

Այս գործը լույս պիտի տեսնեն ընդարձակորեն, լուսանկարներով ու միկրոլուսանկարներով Ակադեմիայի բյուլետենին մեջ:

(«ՆՈՐ ԿՅԱՆՔ», Բուխարեստ, 28 փետրվարի 1954 թ.)

ՀՈԳԵՃԱՇ՝ ՂԵՎՈՆԴ ԴՈՒՐՅԱՆ ՍՐԲԱԶԱՆԻ ՍՊԱՆՈՒԹՅԱՆ 20-ՐԴ ՏԱՐԵԼԻՑԻՆ ԱՌԹԻՎ

Հունվարի 24-ին տեղի ունեցավ Դուրյան սրբազանի հիշատակին նվիրված հոգեհաշը՝ Ս. Գրիգոր Լուսավորիչ եկեղեցվո մեծ սրահին մեջ, ուր, սեղաններում շուրջ կտիրեր համակ պատկառանք և հուզում:

Օրվան նախագահներն էին Տ. Աղան արեղան ու նույն եկեղեցվո հովիվը:

Տիկին Աղավնի Սեպուհյան կատարեց ժողովին հանդիսավոր բացումը և կարգաց տիկին Մեծյանի նամակը՝ Դիտրոիտին: Սեղանապետի պաշտոնը կատարեց պարոն Տիգրան Պազայան, որ հիշեց սրբազանի սպանության դառն օրերու տաղնապններ:

Հրավիրվեցավ դադուփա ականավոր երգիչ պարոն Մարտիրոս Քյոշեյանը, որ հուշիչ ապրումներով ու թրթռուն ձայնով երգեց «Սիրուն մանուշակ» ու «Հայրիկ, Հայրիկ, քո Հայրենիք» երգերը: Տիկին Սիրանուշ Դավիթյան կենդանի առողջանություն արտատանեց Դուրյանին նվիրված կտոր մը՝ «Կաղնի մրն էր ան»: Պարոն Պետրոս Հազարապետյան դուրահաղորդ տնով խոսեցավ Դուրյանի կյանքին ու գործունեության շուրջ, որ այնքան բեղուն դարձած էին: Պարոն Նուրի Քորոսյան արտասանեց Միամանթոյի «Երիմյան Հայրիկը»: Խոսեցավ նաև պարոն Ա. Հովսեփյան՝ Դուրյաններու տաղան:

դր փառավորելով, ինչպես նաև տիկին Մարտիրոսի Քեշիշյան ու պարոն Ե. Նալբանդյանը նահատակ սրբազանի անձնական հատկանիշներն ի հայտ բերին, որպես օրինակ ծառայեցնելով: Երևի ժամեցավ հայր Աղան, այն տեսակետին շուրջ, թե մեղավորին կարելի չէ թողութուն շնորհել, երբ ան զղուճի ու ապաշխարության նշաններ ցույց չտալի զատ՝ դեռ կհամառի մեղքի ճամբով ընթանալ: Երաժշտազետ պարոն Խոսրով Համամճյան, Ղևոնդ Դուրյանի ազգական մը, առաջարկեց ջանք թափել ու Ազգային երեսփոխանական ժողովին միջոցով հաստատել հիշատակի օր մը Ղևոնդ արքեպիսկոպոս Դուրյանի համար: Հետաքրքիր տրամադրության տակ սեղանապետ պարոն Տ. Պազայան կարգաց էջմիածնի Վեհափառ Հայրապետ Գեորգ Զ. Կաթողիկոսին նամակներ, որոնք ուղղված էին Կալիֆորնիո թեմին: Պարոն Գաբրիել Մաճառյանի ղեկավարության հրահանգով «Էջ Միածինն ի Հօրէ» շարականը, որմե հետո հովիվ Տ. Վրթանես Փափազյանի ուղերձով ու «Պահպանիչ» Դուրյանի նվիրված այս հարդանքի ու հոգեհաշի ժողովը փակվեցավ:

(«ԼՐԱՐՈՒՄ», Նյու-Յորք, 4 մարտի 1954 թ.)

ՓԱՐԻՋԻ ՀԱՅ ՈՒՍԱՆՈՂԱԿԱՆ ՏՈՒՆԸ

Փարիզի դռներին մեկոմ քով միջազգային ուսանողական ուստանի մը մեջ կգտնվի հոյակապ և պատվաբեր հաստատություն մը՝ որպես Պողոս Նուպար փառալի հանգուցյալ կողակցին՝ Մառի Նուպարի անունով, որ կկոչվի Հայ ուսանողական տուն: Ուսանողական շենքի մը երևումը հոս ավելի քան պատվաբեր է և կենդանի կոթող-հուշարձան մը հայ ցեղին:

Երբ պետական մեծ ազգեր, ընդ որս Հարավային և Միջին Ամերիկա և ուրիշներ, հակառակ իրենց հարստության և բազմաթիվ կարելիություններուն և միլիարդատեր բարերարներուն, չունին և մտածած անբամ չեն ունենալ իրենց սեփական ուսանողական տունը, հայերս հպարտ կարող ենք ըլլալ տեսնելով հայկական ճարտարապետական ոճով բարձրացած այս տունը, ուր 90 ուսանողներ կրնան բնակիլ հանգստավետ պայմաններով:

Այս փառավոր կերտվածքը իր գլուխը կբարձրացնի հպարտորեն Միջազգային ու-

սանողական ուստանի մոտոթիւն մոտ հոյանդական, ֆրանսական, ամերիկյան, անգլիական, ֆրանսական դանազան գաղթավայրերու անունով բարձրացած հսկա շենքերու կարգին:

Այս ուստանին մեջ հետգհնոն պատրաստվող ամենազգի ապագա մեծ մարդոց պէրին պատվաբեր չէ՝ արդյոք Հայ տունի մը գոյությունը, իրենցինն չափ, եթե ոչ ավելի, հանգստի պայմաններով:

1928-ին սկսած է այս տան շինությունը և ավարտած 1932 թվականին, երբ հաղիվ քոյովություն ունեին 2—3 նման հաստատություններ:

Այն ատեն Պողոս փառալ Նուպար ծախսած է ավելի քան երեք միլիոն ֆրանկ:

Չորս հարկ տուն շենքը և 94 ուսանողի բնակարան սենյակներ, մեկ և երկու հոգիի համար:

Այս պահուս վաթսուն ուսանող կապրի հոս:

(«ԼՐԱՐՈՒՄ», Նյու-Յորք, 11 մարտի 1954 թ.)

ԲՐԱԶԻԼԱՅԱՅ ԹԵՄԻ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հայրապետական պատվիրակ գերաշնորհ Տ. Սիրոն սրբազան հոր տղոված նամակով մը, բրազիլահայ թեմի Հայրապետական պատվիրակի փոխանորդ արժանապատիվ Տ. Եզնիկ ավագ քահանա Վարդանյան կտեղեկացնե նորին սրբազնության թե՛ 1953 ղեկ տեմբեր 20-ի կիրակի օրը, ըստ թեմի կանոնագրի 16-րդ հոդվածի տրամադրության, տեղի ունեցած է ներկայացուցչական ժողովին ըստ կանոնագրի դադրած 14 անդամներուն տեղ նորեկու ընտրությունը:

Քվեարկությունը անցած է խաղաղ և կանոնավոր: Իսկ տարվույս հունվար 15-ին տեղի ունեցած է ներկայացուցչական մարմնի անդրանիկ նիստը. վարչության հաշվետվությունն հետո ձեռնարկված է ըստ օրինի դադրած 4 անդամներու ընտրության և քվեներու մեծամասնությամբ ընտրված են՝ տիարք Պետրո Նազարյան, Գարեգին Թյուֆնիջյան, Ռուբեն Քյուրքջյան և Աբրահամ Դավիթյան:

Նորընտիր վարչությունը գումարած է իր անդրանիկ ժողովը, որ նախագահ Տեմ հոր տերունական աղոթքին հետո՝ ձեռնարկած է դիվանի ընտրության և արդյունքը հաղորդած պատվիրակ սրբազան հոր՝ վավերացման խնդրանքը:

Արդ, նկատելով, իր ընտրությունները կատարված են բրազիլահայ մեր թեմի կանոնադրության օրենքներուն համաձայն, օրինավոր և խաղաղ մթնոլորտի մեջ, պատ-

վիրակ սրբազանը վավերացուց կատարված ընտրությունները և կեդրոնական վարչության ամբողջական կազմը, հետևյալ կարգով. —

Պարոն Անդրեաս Զաֆերյան՝ Ա. ատենապետ,

Պարոն Պետրո Նազարյան՝ Բ. ատենապետ,

Պարոն Գարեգին Թյուֆնիջյան՝ Ա. ատենադպիր,

Պարոն Աբրահամ Դավիթյան՝ Բ. ատենադպիր,

Պարոն Ռուբեն Քյուրքջյան՝ դանձապահ,

Պարոն Միհրան Բոյաջյան՝ հաշվապահ,

Պարոն Երվանդ Գալեմքեարյան՝ խորհրդակա:

Վստահ՝ թե նորընտիր վարչությունը փոխանորդ Տ. Եզնիկ ավագ քահանա Վարդանյանի աշխույժ և խոհեմ առաջնորդությամբ ոչինչ պիտի խնայի նվիրվելու համար թեմին եկեղեցական և կրթական սրբազան գործին, և իր լավագույնը պիտի ընե ի սեր մեր սիրեցյալ ժողովուրդի հոգևոր հառաջդիմության, մեր սիրասուն զավակներու ազգային ու կրոնական դաստիարակության, ի փառս Աստուծո և ի պայծառություն Հայաստանյայց Եկեղեցւոյ, պատվիրակ սրբազան հայրը վավերացուց ընտրությունները, օրհնեց Վարչականի անդամները և մեր սիրեցյալ ժողովուրդը, բոլորին մաղթելով Աստուծո սերը, խմաստությունը և օրհնությունները:

(«ՀԱՅ ԿԵԴՐՈՆ», Բուենոս-Այրես, № 4, 1954 թ.)

